a Premiſſis.priuilegio ſcꝫ canonis Inno.et priuilegio cōcilij Pariſienſis.Joh.an. b Clericali.ꝛ ſic intelligat decre.s̄.e. Joh.an.

Diuiſio — Onſuetudinē. Primo recitat ꝯſuetudinē quā reprobat. Scđo ſtatuit.ibi: Statuim⁹. Tertio penā appo/nit a qua duos caſus excipit.ibi Qui vero. Vlti/mo prorogat. ibi: Diſtributionib⁹ Et pbat hui⁹ decre.dictū in fine.p decre.s̄. de pben.lꝫ.Jo. an. c Diſtributiones.s̄. de pbē. licet. d Manualia. vt.s̄. de ver.ſig.olim. e Victualia. s̄.e.de cetero. f Preſentes. qđ enī pdeſt p̄ſentia in loco ex quo diuinis nō adſunt ppter q̄ ſunt beneficia cōſtituta. g Improbātes. licet igit ex cōſuetudine corpus pbende deberi poſſit abſentibus. qui diui/nis nō interſunt s̄.de ꝯſti.cū omnes.ſecus in di/ſtributionib⁹ q̄/tidianis: vt hic. h Ipſaruꝫ. cathedraliū vel collegiatarū. i Affuerint. No. ꝙ ſi quis impetrat ꝙ in abſentia pcipiat puentus ſuos ac ſi p̄ſens eſſet: diſpēſatio hec facit eū reputari p p̄ſente: ſed nō p in/tereſſente diuinis officijs.(hoc nō aduertit Bern.s̄.e. cū dilectus.in glo.ij. Itē Hoſti.in decre.ad liberandū ꝺ iude.Jo.an.)ſed ſi p̄ſens eſſet ꝛ officijs nō intereſſet has diſtributiones nō pciperet: vt hic.ꝫ nec diſpēſationis vigore percipit: ſed ſi diceret in gratia ꝙ reciperet ac ſi p̄ſens eſſet: ꝛ diuinis officijs intereſſet: tunc ſecus rōne pdicta.ſit igit impetrās in hoc cautus vt ſm hāc formā impetret ſi pōt.(nō tñ memini vidiſſe talē formā ab ap̄lica ſede manaſſe.ſi tñ daret tunc haberem⁹ quartū caſum exceptū.ſcꝫ qñ p apoſtolicū priuilegiuꝫ illa pciperet. Exiſtēs tñ in ſeruitio pape illas nō pcipit: vt no.s̄.eo.cū dilect⁹.fruct⁹ tñ pbende pcipiūt vt ibi. Et qs intelligat eſſe in ſeruitio pape ꝛ quid de illo q̄ reſidet cū cardinali.dixi poſt Hoſti.ſup ver. circa nos.ꝛ ſup glo.vl.ꝙ hic ponit Archidia.Jo.an.) k Ordinationē: vtputa ꝙ tm̄ det ei qui intererit: in miſſa: ꝛ tm̄ ei q̄ intererit in matutino: ꝛ ſic de ſingulis horis.(vide ꝙ no.in Cle.vt hi qui.de eta.ꝛ quali. in glo.no.ꝛ de reli.c.j.in fi.Joh.an.) l Infirmitas.q̄ a celebratione diuinoꝝ excuſat: vt.s̄.de pben. ſignificatū.al's clerici ad oēs horas tenent: qđ dic.vt.s̄. de celebra.miſſ.c.j. m Vtilitas.hec duo ſolent diſpenſationē inducere.s̄.de pben.expoſuiſti. Et ſignat huic ꝯ.s̄.e.li.de elec. cuꝫ non deceat.vbi illi pſequunt vtilitatē eccleſie ꝛ diſtributiones nō pcipiunt. Sol.canonici nō tenent eas talib⁹ cōcedere vt ibi: tñ ſi cōceſſerint illi nō tenent ad reſtitutionē vt hic. Alij dicunt h̄ loqui in p̄ſentib⁹ illud in abſentib⁹ vt p̄ſentes q̄ pſequunt vtilitatē eccleſie diſtributiōes pcipiāt: abſentes nō vt ibi primū credo.(Archid. Ad. dicit hunc loqui in eccleſijs q̄bus eſt cōſuetudo ꝙ abſentes iſta pcipiāt: q̄ tolerat in caſibus h̄ expſſis.ꝯtrariū in eccleſijs in q̄bus nō eſt talis conſuetudo. Si intelligit de abſente a diuinis pōt cōuenire lr̄e al's non Jo.an.) n Suas.de his ꝫ nō pōt fieri elemoſyna: dic vt no. xliij. q.v. in ſūma.ꝛ.s̄. de decl. ex tranſmiſſa. Queſtio Quid ſi illi q̄rū lucro pdicta cedebāt remittāt nūq̄d eſt canonicus abſolut⁹: ſatis videt ꝙ ſic. inſti.de re. di.§. traditionē. cū hic nō ſit additū remiſſionē nō pdeſſe: vt.s̄. de reſcip. ſtatutū.§.antepe.ꝛ.j.de cenſi. exigit in fi.(Arch. dicit Ad. ꝙ forte cōtrariū eſt verū: nā ex quo nō pōt illas recipe vt hic.nullo modo ſue fieri poterūt q̄n ad reſtitutionē teneat cū illa recipiat ꝯ mentē ꝛ phibitionē hui⁹ cōſtitutiōis.Jo.an.) o Recepit. Dicūt q̄dā etiā in p̄teritū: vt ſic ꝯſtitutio iſta p̄terita cōphēdat: maxime cū videat ius antiquū.s̄. de pbē.lꝫ. Sed ꝯriū credo. Idē Arch. tū ex eo ꝙ.s̄.dixit ſtatuim⁹. tū ex eo ꝙ dicit hic cōtra hāc noſtrā cōſtitutionē ꝛc̄. Sꝫ q̄ ante hāc cōſtitutionē recepit: ꝯ hāc ꝯſtitutionē nō recepit: q: pena legi ex tpe legis.xxxij.q.iiij.dixit Sara.p̄terea licet ſtatutū eſſet has diſtributōes ſolū his q̄ diuinis interſunt officijs dari: nō tñ erat expſſe ſtatutū ꝯſuetudinē ꝯriā nō valere. Itē nec pena addita: qđ facit ꝯſtitutio hec: ſꝫ q̄d dices ꝺ eccleſijs q̄ nō habēt aliquo mō diſtinctas pbēdas: ſꝫ tm̄ ſingulis dieb⁹ dāt cuilibet p victu tot libre panis: tot mēſure vini: ꝛ ſic ꝺ ſingulis. Credo ꝙ de illis nō loquat decre.cū ille poti⁹ ſint pbēde q̄ꝫ diſtributiōes: al's eſſet canonia ſiue pbēda in talibus eccleſijs: qđ eſſe nō debet.(Vnde dicit Archi.ſm Bo Ad. naguida curiā tenere ꝙ littere impetrate ſup habēdis diſtributionib⁹ nō extēdunt ad illa.Jo.an.).j.q.iij. ſi quis.s̄.de pbē.relatū.ꝛ hoc optime pbat iudicio meo decreta.de ver.ſignl.olim.certum enī eſt ꝙ quotidiane

mittitur tonſuram vel veſtes deferant clericales: etiam in a premiſſis eos gaudere nolu/b mus priuilegio clericali.

De clericis non reſidenti/bus in eccleſia vel prebēda.

Bonifacius.viij. Diſtributiones quotidiane ſolum p̄ſentibus qui interſunt diui/nis dari debent ꝯſuetudine non obſtante. Et qui aliter illas receperūt non faciunt illas ſuas: ꝛ idem de diſtri/butionibus que dantur pro anniuerſarijs defunctorum. Jo.an. ca.j

Onſuetudinem q̄ in quibuſdaꝫ partib⁹ inoleuit: quā canonici ꝛ alij bñficiati: ſeu clerici cathedraliū ꝛ aliarū c collegiatarū eccleſiarū diſtri/butiones quotidianas (que d alias manualia beneficia ſeu e victualia nuncupantur: ꝛ tā/tum reſidentibus tribuunt) qualitercūq; in ciuitatibus ſeu alijs locis in quibus ipſe f cōſiſtūt eccleſie ſint p̄ſentes: licet diuinis officijs nō inter/ſint: ex integro participant: ac ſi cōtinue ipſis eccleſijs in eiſdem officijs deſeruirēt: pe/g nitus improbātes. Statuimus vt diſtributiōes ipſe quotidiane in q̄buſcunq; rebus conſiſtant canonicis ac alijs bñficiatis ꝛ clericis ec/h cleſiarū ipſarū: q̄ eiſdem offi/i cijs in ipis ecclijs affuerint tribuant iuxta ecclie cuiuſli/k bet ordinationeꝫ rōnabilem iā factā ſeu etiā faciendam. Qui vero aliter de diſtri/butionibus ipſis quicq; re/l ceperit exceptis illis q̄s infirmitas ſeu iuſta et rōnabilis corporalis neceſſitas: aut eui/m dens eccleſie vtilitas excuſa/ret) rerū ſic receptarū dñium non acquirat: nec faciat eas n ſuas: immo ad oīm reſtituti/onē q̄ cōtra hmōi noſtrā con/o ſtitutionem receperit teneat.

¶ De distributionib⁹ etiaꝫ
ꝓ defunctoꝝ anniuerſarijs
a largiēdis: idē decernim⁹ ob
ſeruandū. De prebendis et
dignitatibus. ¶ Clemēs. iij.
Ad p̄ſentationē religioſorū
etiā exemptoꝝ nō debent in
eccleſijs ipſorū rectores inſti
tui: niſi primo tm̄ eiſdē aſſi/
gnet̄: vnde incūbētia onera
ſubire poſſint ⁊ congrue ſu/
ſtentari: nec valet contraria
cōſuetudo. Jo.an.   ca. I

S Uſcepti regiminis
cura ſollicitat vt
vtilitatibus ſubie
ctorum in illis p̄/
b cipue per quas animaꝝ ſalu
ti cōſulit̄: nūc nouorū editio/
c ne iuriū: nūc antiquoꝝ inno
uatione: ſollicite ꝓuidere cu
rem⁹. ¶ Sane fuit olim per
ſe.apo. ꝓuide conſtitutū: vt
dioceſani locorū: ad p̄ſentati
d onē religioſorū nullū ad ali/
quā eccleſiā recipiāt: niſi tan
tū ei de ꝓuētib⁹ ipſius eccle/
e ſie corā eis fuerit aſſignatū:
vñ iura epiſcopalia poſſint
f ſoluere: ⁊ congruā ſuſtenta/
tionē habere. ¶ Uerum ſi/
cut nobis querela multoꝝ
g frequēs inſinuat: religioſi ex
empti de ꝓuentib⁹ parochi/
aliū eccleſiarū in quibus ius
obtinēt patronat⁹: ſeu recto/
rum p̄ſentatio ptinet ad eoſ/
dē: tantū ꝑcipiūt annuatim
ꝙ rectores eccleſiarū ipſarū
non poſſunt de reſiduo com
h mode ſuſtentari: ⁊ epiſcopa/
lia iura perſoluere: ac alia in
i cumbentia eis onera ſuppoꝛ
tare: propter qđ ſepe contin/
git ꝙ non inueniunt̄ perſo/
ne idonee: que huiuſmodi ec/
cleſias velint recipere. Sicqꝫ
frequēter minus idoneis cō
feruntur ex quo pericula im/
k minent animarum. ¶ Nos
itaqꝫ volentes ſuper hoc ſa/
lubre remedium adhibere:
preſenti decreto ſtatuimus ⁊
mandamus conſtitutionem
huiuſmodi quo ad oēs pa
tronos eccleſiarū: religioſos
tam exemptos q̄ꝫ non exem/
l ptos et alios inuiolabiliter
m obſeruari: conſuetudine con
traria nō ob ſtante. ¶ Idem.
Eccleſiarum beneficia vacā
tia in curia alius q̄ꝫ papa cō

distributiōes nō dant̄ abſentib⁹ etiā in theologia ſtu/
dentibus: vel priuilegiat̄ vt in p̄dicta decre. lꝫ. ⁊ tū in
talib⁹ eccleſijs dant̄ tales priuilegiatis abſentes: vt in
p̄di. decre. olim. q̄ verus eſt decre. intellect⁹. alias nulla
Ad. eſſet ibi decre. rō: niſi q2 ita placuit pape: (vel dicit ibi
dixi ſup. j. glo. ꝙ
plus placet. ſ. ꝙ
intelligat̄ de pre
ſenti cui obſta/
bat ſtatutū reſi/
dentie ordinum.
vel his ſile. Jo.
an.) ⁊ ad hoc fa
cit qđ no. Ber.
in p̄dicta decre.
licet de p̄bē. pl⁹
dico ꝙ in eccle/
ſijs in quib⁹ ſūt
diſtincte p̄bēde.
⁊ poſtea eſt mē/
ſa cōis groſſa: et
poſtea diſtribu/
tiones: ſolum in
his diſtributio/
nibus: ⁊ nō in il
la menſa groſſa
locū habeat hec
decre. ⁊ ita fuit
cōſultū in eccle/
Ad. ſia Bonon̄. (h
ergo tenendū ꝙ
priuilegiati ſup
percipiendis fru
ctibus. vt nunc
ſtudentes Bo/
nonie virtute p̄/
uilegij qđ facit
illos cenſeri reſi/
dentes: totum il
lud percipiēt ꝙ
ꝑciperēt in eccle/
ſia reſidēdo non
intereſſendo ho/
ris. ⁊ facit quod
no. s. in glo. no.
ꝙ Joh.an.) ⁊ h
ſonat verbū quotidiane. ⁊. s. dū dixit: que tm̄ reſidenti
Queſtio bus ⁊c̄. Sed quid dices ordinatio eſt in eccleſia q̄ va/
dit ad talem horā tantū habebit ⁊c̄. vadit canonicus
ad horam principaliter ꝓ denario: nunquid ſimoniam
cōmittit? videt̄ ꝙ ſic. arg. ď ſimo. ſuam nobis. ⁊. c. ſicut
ꝓ certo. Contra. s. de p̄ben. ſignificatū. Solu. dic ſm̄
Hoſti. qui hoc no. de verbo. ſig. olim. ꝙ tales non com
mittūt verā ſimoniā: cū nulla expreſſa pactio interce/
dat: peccant tamen grauiter ⁊ mentalem ſimoniā com
mittunt ⁊ ꝑ penitentiā ſatiſfaciunt. s. ď ſimo. tua nos.
⁊. c. vi. a ¶ Idem. ſ. ꝙ hi qui non interſunt nil ha/
beant: ⁊ cōſuetudo cōtraria nō valeat: ⁊ recipientes ſi
ne iuſta cauſa ad reſtitutionē teneantur.
Diuiſio S Uſcepti. ¶ Diuidit̄ in quattuor ptes. In p̄
ma arēgat. In ſecūda antiquā cōſtitutionem
recitat. In tertia ipſius iuris traſgreſſionez.
In quarta ponit renouationē ⁊ extēſionē ip/
ſius: ⁊ cōtrariā ꝯſuetudinē dānat. Secūda. ibi: Sane.
Tertia. ibi: Verū. Quarta. ibi: Nos itaqꝫ. Jo.an.
b ¶ Animarū. s. e. li. de cōſti. c. ij. ī. de ſepul. c. j.
c ¶ Innouatione. nūc antiquorū declaratione. s. in

ꝓemioꝝ hui⁹ libri ad fi. exordij. d ¶ Religioſoꝝ. de
monachis ſtatutū fuerat. s. e. de monachis. de alijs re
ligioſis eadē rōne: idē dicebam⁹ ꝑ decre. s. e. auaricie.
⁊. c. in lateran̄. e ¶ Aſſignatū. qđ ꝑ eos diminui au
geri vel diminui nō poterit: dicit Archi. s. e. auaricie.
et habent circa
hec ꝓuidere dio
ceſani etiā q̄ ad
exemptos: vt in
Cle. de ſup. neg.
p̄la. quia regula
res. f ¶ Sol
uere. hoſpitalita
tē tenere: vt in p̄
di. decre. ď mona
chis. ⁊ dic vt ibi
et. xxxj. q. j. c. j.
g Exempti.
eccl'ia tū cuꝫ pu/
pillo nō erat ibi
exempta. (Idēꝫ Ad.
Joh. mo. ⁊ Ar/
chidi.) alias nō
intromitteret ſe
ep̄s. s. de priui.
qm̄. ⁊. ď ſup. ne.
p̄la. ſicut hodie.
ſec⁹ vt in Cle. c.
ti. q2 regulares.
h ¶ Suſtēta/
ri. forte dimitte/
bāt q̄rtā q̄rte. i.
ſextādecimā de/
cimarū. s. e. ti. ex
tirpāde. in prin.
nolebāt ꝙ eis ge
nerarent̄ poda/
gre. de ꝯſe. di. v.
legim⁹ quoſdā.
notauerūt autē
Tan. ⁊ Goſ. et
Ber. (Idē In/ Ad.
no. ⁊ Hoſt. Sꝫ
Arch. hic rep̄hē
dit dicens ꝙ de/
cre. ſicut. loquit̄
de defectu ꝑſone p̄ſentate: nō de defectu rerū de q̄ loqi/
mur hic: dicit ḡ ꝙ h caſu ep̄s nō ordinabit ſꝫ coget il/
los ad portionē aſſignādā. dic vt. ī. dicā in additione.
Jo.an.) s. e. de monachis. ꝙ ſi monachi hāc portionē
aſſignare nollēt: elapſis ſex mēſib⁹ ep̄s ordinaret eccle/
ſiā. alle. decre. ď ſup. neg. p̄la. ſicut. hodie dioceſan⁹ ad
hāc aſſignationē faciēdā ſtatuet eis terminū infra quē
ſi nō fiat: p̄ſentatam admittet: ⁊ poſtea faciet hāc aſſi
gnationē: in q̄ taxāda in pluri vel minori nō debet ex/
cedere: qđ dic vt in Cle. de iurepa. vt conſtitutio.
i ¶ Onera. hoſpitū receptiōis: nūciorū apo. ſe. ⁊ ſi.
k ¶ Animarū. quaꝝ regimē eſt ars artiū. s. de eta. ⁊
quali. cū ſit. eſt eīm aīa p̄cioſior corpe. xij. q. j. p̄cipim⁹.
l ¶ Alios. clericos (patronos. ſ. de q̄bus hic loquit̄ Ad.
ſm̄ Arch. ꝑ decre. ſtatim alle. hic aūt intelligit de habē
tib⁹ ius inſtituēdi. ſꝫ ſalua pace nō adaptat̄ lr̄e niſi di
cat̄ ꝑ eos fieri p̄ntatio ſolū ad curā ppli de iā inſtitu/
to ꝑ ip̄os ad regimē eccl'ie: vt ſcripſi de p̄bē. de mona/
chis ſup fi. ij. glo. Jo.an.) intelligo: q2 laici nihil perci
piunt. s. de iurepa. p̄terea. ⁊ ſic etiā intelligit̄. s. eo. ti.
extirpāde in prin. m ¶ Cōſuetudine cū eīm in anīa/